

гр. Оръхово и е разположено на единъ малъкъ басейн и отъ дветѣ страни на едноимената рѣчица. Най добриятъ пътъ до Оръхово е Рогозенъ и шосето (отъ 26 к. м.) Вратца—Оръхово, а най късиятъ е Рогозенъ—Бързина—Ботево—Букъовци—Оръхово. Селото е изложено на съверния, съверо-източния, съверо-западния и юго-западния вѣтрове. Първиятъ духа обикновенно есенъ и зимъ, а другиятъ—пролѣтъ и лѣтъ. Климатъ изобщо е мекъ. Въ околността на селото нѣма блата, но има нѣколко локви, отъ които «Жерава-бара» е най голѣма и заема едно пространство около 100 кв. м. Района на селото е поле и гора. Селото притѣжава около 3,500 декара пасище. Водата за хората и добигъка е повечето изворна и е достатъчна. Съсѣдни села сѫ: Добролево на 7 к. м., Борованъ (Бѣло-слат. околия) на 9 к. м., Девене и Три-Кладенци (Вратч. околия) на 11 к. м., Фуренъ на 6 к. м. и Рогозенъ на 3 кил. м.

Освѣнъ старите гробища, останали отъ римско време, които се намиратъ край селото, други стариини нѣма.

Селото брои 280 къщи, отъ които по-вечето сѫ надземни. То има 1835 души жители, отъ които 921 мѫже и 915 жени. Селенитъ сѫ до нейде друдолюбиви, но сѫ невъзприемчиви. Занимаватъ се главно съ земедѣлие и скотовъдство. Чистотата изобщо е неудовлетворителна. Въ това село има заразени отъ сифилисъ по-вече отъ 20 съмейства.

Мѫжката носия е: потури, елечета, митанъ и коженъ калпакъ, а женската—вълненикъ и сукманъ.

Главната храна на селенитъ е кукуруза. Освѣнъ това съятъ още: жито, ржъ, овесъ, ечмикъ и др. Почвата изобщо е черноземна, а нѣкадѣ гли-